

опції, є досить дорогим. Запропонуйте простий і недорогий пристрій, який би дозволяв водію безпечно здійснювати перелічені вище маневри, тобто вчасно повідомляв його про необхідність зупинки та коригування траєкторії руху автомобіля.

Проте, як показує практика, існують проблеми не лише з розумінням необхідності зміщення акцентів з передачі учням готових знань на розвиток їх здібностей, розуміння самого процесу творчості, сприйняття нових підходів до подачі матеріалу, зокрема до постановки проблем, що вимагають від учнів творчості для їх розв'язання. Є ще проблеми й в організації тих видів діяльності, які дозволяють учням звітуватись за виконану роботу. Це, зокрема, підготовка учнями звітів за виконану роботу: описів виконаних робіт, технічних проектів, постерів та ін.

Ще більшої складності вимагає підготовка вчителя до участі його учнів у різноманітних масових позаурочних заходах, зокрема, у конкурсах=захистах науково-дослідницьких робіт в системі Малої академії наук України, участь у рольових іграх турнірів та ін.

Над цими проблемами й працює автор. Частина результатів його пошуків відображена у його публікаціях.

Література

1. Давиденко П. А. Практичні завдання творчого характеру // Фізика та астрономія в школі. – 2003. - №3. - С.53-54.
2. Давиденко П. А. Проблеми підготовки вчителя фізики до роботи з учнями, що мають задатки до творчої діяльності / Вісник Чернігівського державного педагогічного університету. Вип.97 / Чернігівський національний педагогічний університет імені Т.Г.Шевченка; гол. ред. Носко М. О. – Чернігів : ЧДПУ, 2012. - 520 с. – С. 325-327.
3. Давиденко П. А. Підготовка вчителя фізики до постановки винахідницьких задач / Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. Серія № 5. Педагогічні науки: реалії та перспективи. – Випуск 48 : збірник наукових праць / за заг. ред. проф. В. Д. Сиротюка. – К. : Вид-во НПУ імені М.П. Драгоманова, 2014.–270 с.–С.44-47.
4. Давиденко П. А. Підготовка вчителя фізики та технологій до організації позаурочної діяльності учнів / Вісник Чернігівського національного педагогічного університету. Вип.108, Т.2 / Чернігівський національний педагогічний університет імені Т.Г.Шевченка; гол.ред. Носко М.О. – Чернігів : ЧДПУ, 2013. - 260 с. (Серія: педагогічні науки). - С.108-109.
5. Давиденко П. А. Развитие творческих способностей учащихся на начальном этапе обучения естественно-математических дисциплин / Probleme actuale ale didactikii stiintelor reale. Chisinau: Universitatea de Stat din Tiraspol – 2013, 352 p. – P.92-96.
6. Давиденко П. А. Педагогическая поддержка научно-исследовательской и творческой активности обучающихся (воспитанников) / Модернизация системы профессионального образования на основе регулируемого эволюционирования : материалы XII Межд. научно- практ. конф. В 2ч. Ч.2 / Межд. академия наук пед. образования ; Челяб. институт перепод. и пов. квал. работ. образ.: отв. ред. Д. Ф. Ильясов. – М. : Челябинск: ЧИППКРО, 2014. – 328 с. – С. 88-95.
7. Давиденко П. А. Об оформлении учащимися результатов исследовательской и творческой деятельности в области физики и техники // Фізика: проблеми викладання. – 2016 – №2 – С.22-26. (Мінськ).

УДК 373.21.035.064.1

Дешко Марія-Христина, бакалавр спеціальності
«Дошкільна освіта», Мукачівський державний університет
Науковий керівник – канд. пед. наук Чекан О.І.

ВЗАЄМОДІЯ ДНЗ І СІМ'Ї ЯК ОСЕРЕДКУ СУСПІЛЬНОГО ВИХОВАННЯ

Як відомо, особистість формується особистістю. Формування особистості дитини відбувається у процесі взаємодії з оточуючим світом та спілкування з людьми які її оточують, і від того хто знаходиться поряд з дитиною й відповідно є зразком для наслідування і залежить якою особистістю вона стане в майбутньому.

Батьки для дитини є першими педагогами і їх основним завданням є забезпечення умов для повноцінного фізичного і психічного становлення особистості дитини. Сім'я несе

відповідальність за розвиток, виховання і навчання своїх дітей. У процесі виховання дитини в сім'ї закладаються основи формування особистості дитини. Сім'я є першим соціальним середовищем розвитку дитини. В свою чергу суспільне виховання є своєрідним доповненням родинному і покликане допомогти батькам у вихованні і розвитку дітей. Суспільне виховання дошкільників здійснюється в дошкільних навчальних закладах.

Метою дошкільного виховання, в тому числі і сімейного є всебічний гармонійний розвиток дитини, забезпечення її психічного, фізичного розвитку та соціалізації. Проте родинне виховання суттєво відрізняється від суспільного.

Родинному вихованню притаманна індивідуальна спрямованість, тобто спрямованість виховних впливів на конкретну дитину. Родинне виховання – це заняття в якому беруть участь переважно дві людини: батько і мати, і залежно від того які особистісні якості притаманні їм, скільки часу вони приділяють спільній діяльності зі своєю дитиною, який стиль виховання виберуть і залежить те якою виросте їхня дитина. Дошкільний заклад, в свою чергу, як осередок суспільного виховання виконує освітню функцію, даючи дітям знання з різних сфер життєдіяльності, готує дітей до шкільного навчання, а також виконує функцію соціалізації дитини.

Для гармонійного розвитку особистості дитини необхідним є забезпечення співпраці дошкільного закладу і сім'ї в питаннях виховання дітей дошкільного віку. Ніхто так добре не знає дитину як її батьки, адже саме з ними дитина проводить більшу частину свого часу, таким чином батьки є своєрідними експертами з питань, які тою чи іншою мірою стосуються їх дітей. Вихователі дитячого садочка відповідно є експертами з питань розвитку і виховання дітей в цілому. Таким чином, активна співпраця педагогів і батьків позитивно впливає на розвиток дітей, внаслідок своєрідного подвоєння знань.

Сучасні дослідники в галузі дошкільної освіти Л. Артемова, А. Богуш, Р. Буре, О. Запорожець, О. Кононко, В. Котирло, О. Усова та ін., роблячи акцент на взаємозалежності суспільного та родинного виховання, зазначають, що сім'я та дошкільний навчальний заклад, як соціальні інститути, виконуючи специфічні виховні функції, не можуть замінити один одного і мають взаємодіяти задля повноцінного розвитку дитини-дошкільника.

До співпраці з дошкільним навчальним закладом батьків допомагає залучити сприятлива атмосфера, тобто дружньо налаштований, відкритий до взаємодії педагогічний колектив, сприйняття вихователями батьків як колег.

Організатором і координатором співпраці дошкільного закладу з сім'ями вихованців є керівник ДНЗ, проте в самому процесі співпраці бере участь весь педагогічний колектив закладу.

Актуальним завданням співпраці на сьогодні є індивідуальна робота з родиною, диференційований підхід до сімей різного типу, піклування про те, щоб не випустити з поля зору і впливу фахівців неблагополучну родину.

Важливо забезпечити в дошкільному закладі різні види, форми взаємодії між сім'єю, педагогічним колективом та фахівцями з питань розвитку і виховання дітей. В процесі такої взаємодії батьки набувають певного педагогічного досвіду, поповнюють знання і вміння, підвищують свою педагогічну компетентність у питаннях навчання і виховання дітей. У випадку відсутності взаємодії, спілкування педагогів і батьків, останні можуть відчувати себе некомпетентними, що може негативно вплинути на їх самооцінку.

Взаємодія дошкільного закладу і сім'ї може відбуватись у різних формах, як традиційних так і нетрадиційних (нових), які стають все більш поширеними. Так з традиційних форм доцільно використовувати в дошкільному закладі такі:

- Індивідуальні (консультації, бесіди з батьками, відвідування сімей вихованців педагогами, відвідування ДНЗ батьками);
- Групові (групові консультації, зустрічі за круглим столом, вечори запитань і відповідей, зустрічі з цікавими людьми);
- Наочно-письмові (анкетування, батьківські куточки, виставки дитячої творчості, родинні газети...);

- Колективні (батьківські збори, засідання батьківського комітету, спільні свята і ін.).

До нових форм роботи педагогічного колективу і батьків відносять створення кімнати народознавства для дітей, обладнання «родинної світлиці», залучення батьків до проведення занять з дітьми, проведення спільно з родинами свят і днів народження, сімейні читання, щоквартальний «День знань» замість днів відкритих дверей, тощо. Але всі нові форми спираються на традиційні і співпрацюють з ними.

Отже, взаємодія суспільного і родинного виховання, а відповідно до цього взаємодія і співпраця батьків дітей і дошкільного закладу є основою для здійснення особистісно-орієнтовного підходу до навчання і виховання дітей дошкільного віку, який є провідним на сучасному етапі розвитку освітнього процесу в Україні. Суспільне і родинне виховання доповнюють одне одного і здійснюються в тісному взаємозв'язку, шляхом співробітництва дошкільного закладу і сім'ї в різноманітних формах.

Література

1. Базовий компонент дошкільної освіти України : рішення колегії Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України : 04.05.2012 р. № 5/2-2 // Інформаційний збірник та коментарі Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України. – 2012. – № 13-14-15. – С. 43-64.
2. Врочинська Л. І. В. О. Сухомлинський про виховання гуманності в дітей / Л. І. Врочинська // Наука і освіта. – 2008. – № 6. – С. 21–24.
3. Врочинська Л. І. Педагогічна підготовка батьків – основа ефективної взаємодії з вихователями у вихованні гуманної поведінки дитини / Л. І. Врочинська // Оновлення змісту, форм та методів навчання і виховання в закладах освіти : зб. наук. праць. Наукові записки Рівненського державного гуманітарного університету. – Вип. 36. – Рівне : РДГУ, 2007. – С. 102–106.

УДК 82:087.5:37“312”

Долинська Оксана Станіславівна, магістр спеціальності «Початкова освіта», Мукачівський державний університет.
Науковий керівник – канд. пед. наук Лавренова М. В.

РОЛЬ ДИТЯЧОЇ КНИЖКИ В СУЧАСНОМУ ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРИ

Книжка об'єднує в собі освітній, пізнавальний та комунікативний потенціал, виступає важливим чинником формування людської особистості, її свідомості, а також потужним засобом інтелектуального, естетичного й морального виховання.

Однак сьогодні в період глобальної комп'ютеризації суспільства активно формується додаткова інформаційно-комунікаційна сфера із загальносистемними функціями, і книжка як матеріальний носій друкованої текстової інформації втрачає елементи автономності. У школі спостерігається зниження читацької активності учнів, книжка слабо популяризується, у багатьох випадках помітно втрачається до неї інтерес. З огляду на це, проблема роботи з книжкою залишається актуальною, яка наголошує на неминущому значенні читання в сучасних умовах, коли юне покоління потребує високого рівня освіченості й загальної культури.

Відгуки щодо досліджень з означеної проблеми можна розглянути у працях А.Богущ, Н.Гавриш, Л.Гурович, А.Виноградової, Р.Жуковської, Н.Карпинської, М.Коніної, О.Лещенко, О.Ушакової та інших. Особливості сприймання дітьми змісту художніх творів розкрито в дослідженнях психологів О.Запорожця, Д.Ельконіна, О.Никифорової, С.Рубінштейна, П.Якобсона та інших. Завдання дитячої літератури, її специфіка розглядалися також у працях К.Чуковського, С.Маршака, С.Михалкова та інших поетів і письменників.

Ще з дитячого садочка маленьку людину необхідно підготувати до довгострокової літературної освіти, що починається в школі. Дитячий садок може дати значний літературний вантаж, начитаність, адже в дошкільному віці дитина знайомиться з розмаїттям фольклорних жанрів (казка, загадка, прислів'я тощо). У ці ж роки діти знайомляться з українською та зарубіжною класикою – з творами О. С. Пушкіна, Л. М. Толстого,

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>